

W. H. Auden

Stop all the clocks, cut off the telephone,
Prevent the dog from barking with a juicy bone,
Silence the pianos and with muffled drum
Bring out the coffin, let the mourners come.

Let aeroplanes circle moaning overhead
Scribbling on the sky the message He Is Dead,
Put crepe bows round the white necks of the public doves,
Let the traffic policemen wear black cotton gloves.

He was my North, my South, my East and West,
My working week and my Sunday rest,
My noon, my midnight, my talk, my song;
I thought that love would last for ever: I was wrong.

The stars are not wanted now: put out every one;
Pack up the moon and dismantle the sun;
Pour away the ocean and sweep up the wood.
For nothing now can ever come to any good.

W.H.Auden: Végső búcsú

Állj meg idő, hallgass el telefon!
A kutya se most rágódjon az ízes csontokon.
Némítsd el a zongorát,
Dobpergés kísérje a gyászolók hadát.

Hadd körözzön fejed felett a nyögő repülőgép-sereg,
mi felfirkantja az égbe az üzenetet:
Ő más sosem lehet veled.
A galambok fehér nyakát gyászszalag övezze,
Amott egy rendőr halad –mily különös, az is feketébe
öltözve.

Ő jelentette számomra az északot, délt, keletet és
nyugatot,
A dolgos munkanapok után a nyugalmas vasárnapot.
Ő volt nappalom és éjjelem, beszédem s az énekem.
Balgafejjel azt hittem: a szerelem örök – de tévedtem.

Nem akarok több csillagot az égen, oltsd ki fényüket!
Takard ki a Holdat, a Nap úgyse ragyog nélküle;
Tengerek áradhatnak, s pusztulhatnak erdők,
A múlt számomra kedves, én nem várom többé a jövőndőt.

Állítsuk meg az órák ketyegését, a telefon csöngését
Állítsuk meg egy szaftos csonttal a kutyák folytonos
csörtetését
Állítsuk meg a zongorát, s tompa dobszóra
Hozzátok a koporsót, hadd jöjjenek a gyászolók utolsó
búcsúcsókra.

Hadd szálljanak robajjal repülők felettünk
Engedd, hogy tudassa mással: Vége! Eltemettük!
Viseljenek a galambok selyem nyakkötőt,
Viseljenek a rendőrök fekete kézfedőt.

Ő volt az irányadóm, Északom, Délem, Keletem, s
Nyugatom,
Ő volt a mindennapom, s egyben a vasárnap.
Ő volt a reggelem, estém s delem,
A szerelem nem örök, ez csak hiedelem.

A csillagok fényei eltűntek, kialudtak már,
A Hold is lebukott, s a Nap sem vár.
Öntsük ki az Óceánt, seperjük össze a fákat,
Nem lesz itt már semmi jó, csak bánat.

Pintér Noel

12. a

Krázsik Fanni

13. b